

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τοῦ Πόντου

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ ἐκ Χαλδίας, ὁ νέος ἐλεήμων καὶ εἰρηνοποιὸς*

† 7η Ὀκτωβρίου 1942

*Τίς τοῖς λειψάνοις προστρέχων τοῦ Ἰωάννου,
ἀμέτοχος τυγχάνει θείας παραμυθίας;*

Ο τιμώμενος ὡς Ἅγιος τοπικὸς ἀπὸ τοὺς Ποντίους, π. Ἰωάννης Τριανταφυλλίδης¹ γεννήθηκε στὶς 10 Φεβρουαρίου 1836 στὸ χωριὸ Λωρία (Μούζενα) τοῦ νομοῦ Τραπεζοῦντος, ἀπὸ εὐλαβεῖς γονεῖς τὸν Τριαντάφυλλο καὶ τὴν Κυριακὴ.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε σχολεῖο στὴν πατρίδα του, ἔμαθε ἀπὸ ἓναν ἐγγράμματο τὰ κοινὰ γράμματα σὲ ἑξι μῆνες, ὄντας πολὺ εὐφυής.

Σὲ ἡλικία δεκατεσσάρων ἐτῶν ἔμεινε ὀρφανὸς ἀπὸ πατέρα. **Γ**ι' αὐτὸ ἀναγκάστηκε πρὸς ἐξεύρεση ἐργασίας νὰ ξενιτευθῇ στὰ παράλια τοῦ Πόντου,

Χωριὸ Λωρία.

ὅπου ἐργαζόταν τὸν χειμῶνα σὲ ἀρτοποιεῖο καὶ τὸ καλοκαίρι σὲ γεωργικὲς ἐργασίες.

Ἐνυμφεύθη δέκα ἐπτὰ ἐτῶν κάποια σεμνὴ καὶ εὐλαβὴ νέα, ὀνόματι Ἑλένη, μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησε ἓναν υἱὸ καὶ θυγατέρες.

* * *

Κάποιο καλοκαίρι, μὲ τὴν σύζυ-

γό του πήγαιναν στο χωριό του με τὰ πόδια. **Σ**τὸν δρόμο τοὺς συνάντησαν τρεῖς Ἄγγελοι μὲ μορφή ἀνθρώπων. **Π**ροπορευόταν ὁ Ἰωάννης. **Τ**ὸν κοίταξαν προσεκτικὰ οἱ Ἄγγελοι, ἀλλὰ δὲν τοῦ μίλησαν.

Μετὰ συνάντησαν τὴν σύζυγό του καὶ ὁ ἕνας τῆς λέγει: «**Οἱ** χωριανοί σας περιμένουν νὰ γίνη Ἱερέας ὁ Ἰωάννης. **Αὐ**τὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ». **Ὁ** δεῦτερος τῆς εἶπε: «**Μ**ετὰ ἀπὸ τριάντα χρόνια θὰ ἀξιώθητε νὰ προσκυνήσετε τοὺς Ἁγίους Τόπους», καὶ ὁ τρίτος: «**Μ**ετὰ τὴν κοίμησή του θὰ συναριθμηθῇ μὲ τοὺς Ἁγίους».

Ἡ Ἑλένη ἐρώτησε μὲ ἀπορία: «**Π**ῶς ἐσεῖς ποὺ εἶστε ἄνθρωποι γνωρίζετε τὸ μέλλον, τί θὰ γίνη μετὰ ἀπὸ τριάντα χρόνια;». **Ἀ**πήντησαν: «**Ε**μεῖς δὲν εἴμαστε ἄνθρωποι, ἀλλὰ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ καὶ ἤρθαμε νὰ σᾶς προειδοποιήσουμε νὰ μὴν ἀρνηθῇ ὁ Ἰωάννης τὸ Μυστήριό τῆς Ἱερωσύνης». **Ἐ**κείνη μὲ φόβο καὶ συγκίνηση ἀπάντησε: «**Ἄ**ς γίνη τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ».

* * *

Τὸ ἔτος 1870, σὲ ἡλικία τριάντα τεσσάρων ἐτῶν ὁ Ἰωάννης προσκληθεὶς στὸ μέγιστον ἀξίωμα τῆς Ἱερωσύνης, ἔκανε ὑπακοή στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν Ἀγγελικὴ πρόρρηση, καὶ χειροτονήθηκε Ἱερεὺς ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Χαλδίας Γερβάσιον. **Τ**οποθετήθηκε ἐφημέριος στὸ χωριὸ ὅπου γεννήθηκε καὶ λειτουργοῦσε στὶς Ἐκκλησίες τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Λερμούχου καὶ Ζαντοῦ).

Ἄν καὶ ὀλιγογράμματος, ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν εὐφυΐαν του ἔμαθε πολὺ καλὰ τὴν τάξη τῶν Ἀκολουθιῶν καὶ τὰ τῆς Ἱερωσύνης ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Χουτουρά.

Εἶχε χάρισμα στὴν ὁμιλία. **Ὁ**ποῖος μιλοῦσε μαζί του ἐνιωθε χαρά. **Κ**αὶ ὅταν ἐκήρυττε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, οἱ λόγοι του μετέδιδαν γλυκύτητα καὶ χάρη. **Π**αρ' ὅτι δὲν εἶχε σπουδάσει, ἦταν σπουδαῖος ἱεροκήρυκας, γι' αὐτὸ τὸν ἀποκαλοῦσαν «νέο Χρυσόστομο».

Ὁ π. Ἰωάννης ἀφιερώθηκε μετὰ τὴν χειροτονία του στὸ ποιμαντικὸ ἔργο καὶ προσπαθοῦσε νὰ ἐργάζεται τὴν ἀρετὴ καὶ νὰ τηρῇ μὲ ἀκρίβεια τὶς Ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ἰδιαίτερα δὲ τὴν Ἐλεημοσύνη.

Μολονότι ἦταν μέτριος ἀπὸ ὑλικά ἀγαθὰ, ἔτρεφε τοὺς πενιασμέ-

Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Χουτουρά.

νους, ἔντυνε τὰ φτωχὰ καὶ ὀρφανὰ καὶ φιλοξενοῦσε τοὺς ξένους στὸ σπίτι του. **Τ**οὺς φτωχοὺς τοῦ χωριοῦ τοὺς βοηθοῦσε νὰ πληρῶνουν τοὺς φόρους. **Γ**ιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ ἔκανε δρόμους, γέφυρες καὶ βρύσες.

Τὸ 1877 λόγῳ τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου ἔπese πείνα. **Ο** π. Ἰωάννης, ὁ καλὸς ποιμὴν, φρόντισε νὰ μὴν λείψουν τὰ βασικὰ εἶδη διατροφῆς. **Ε**γγραψε ἐπιστολὰς σὲ γνωστούς του πλουσίους καὶ συγκέντρωσε τὰ ἀπαραίτητα, τὰ ὁποῖα διένειμε στοὺς φτωχοὺς καὶ ἔτσι σώθηκαν ἀπὸ τὴν πείνα. **Η** ἀρετὴ καὶ οἱ φιλανθρωπίες του ἔγιναν γνωστὲς στὴν περιοχὴ τοῦ Πόντου καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀποκαλοῦσαν «νέον Ἐλεήμονα».

Ο πατὴρ εἶχε τὸ χάρισμα νὰ συμφιλιῶνῃ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν ἔχθρα μεταξύ τους. **Ω**s εἰρηνοποιὸς ἔγινε τὸ εἰρηνοδικεῖον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως. **Ο**ταν μεμονωμένα ἄτομα ἢ καὶ ὁλόκληρα χωριά πῆγαιναν στὸν Μητροπολίτη νὰ ἐκδικάσῃ τὶς διαφορὰς τους, αὐτὸς τοὺς παρέπεμπε στὸν π. Ἰωάννη: **«Π**ηγαίνετε σ' ἐκεῖνον. **Θ**ὰ σᾶς συμβιβάσῃ, ἐπειδὴ εἶναι σοφός, ἔχει γλυκεῖα γλῶσσα καὶ θεία Χάρις».

Καὶ ὄντως τοὺς εἰρήνευε. **Ε**ρχονταν σὰν ἐχθροὶ νὰ ζητήσουν ἐκδίκησι καὶ ἔφευγαν σὰν ἀδελφοὶ ἀγαπημένοι. **Η**ταν ἐχθρὸς καὶ πολέμιος τοῦ μίσους, τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῶν σκανδάλων, ἀλλὰ φίλος καὶ διδάσκαλος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης.

Ο π. Ἰωάννης εἶχε ἓνα ἐγγονάκι ἀπὸ τὴν θυγατέρα του, ἡ ὁποία πέθανε καὶ τὸ ἄφησε ὀρφανό. **Ο**ταν πῆγαινε στὸ σχολεῖο, κάποια μέρα ἔκανε μιὰ ἀταξία καὶ ὁ δάσκαλος τὸ ἔδειρε μὲ ραβδὶ καὶ μὲ κλωτσιές. **Μ**ετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες τὸ ὀρφανὸ ἐγγονάκι πέθανε. **Α**λ-

Ναὸς Ἁγίου Παντελεήμονος. Λωρία.

λοι συγγενεῖς καὶ ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ ἤθελαν νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν δάσκαλο καὶ νὰ τὸν σκοτώσουν. **Ὁ** π. Ἰωάννης ἔκανε πολλὴ προσευχή. **Σ**τὸ δικαστήριον ζήτησε καὶ κατώρθωσε νὰ εἰρηνεύσῃ τοὺς ἐπαναστατημένους συγγενεῖς καὶ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴν φυλακὴ τὸν δάσκαλο.

Ὡς παπποῦς τοῦ πεθαμένου ὀρφανοῦ πόνεσε, ἀλλὰ ὡς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ὡς κήρυκας τῆς ἀγάπης, συγχώρησε καὶ ἀποφυλάκισε τὸν δάσκαλο.

* * *

Τὸ ἔτος 1900, μαζὶ μὲ τὴν πρεσβυτέρα τοῦ ἀξιώθηκαν νὰ προσκυνήσουν στὸν Πανάγιον Τάφο, στὸν Γολγοθᾶ καὶ στὰ πανάγια προσκυνήματα τῶν Ἁγίων Τόπων. **Ἐ**μειναν ἕξι μῆνες καὶ ἐπέστρεψαν στὸ χωριὸ τους. **Τ**ὸ προσκύνημά τους αὐτὸ ἔγινε τριάντα χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴν συνάντησιν καὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀγγέλων.

Ἡ καλὴ πρεσβυτέρα Ἑλένη ἐκοιμήθη στὶς 26.7.1902. **Ὁ** π. Ἰωάννης, ἀφοῦ ἐπὶ τριάντα τρία ἔτη ἐποίμανε θεαρέστως τὸ λογικὸ του ποίμνιο, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στὶς 13 Ἰουνίου 1903, ἡμέρα Παρασκευῆ, καὶ ἐτάφη στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. **Ἐ**φυγε κατάφορτος ἀπὸ καλὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα τὸν ἀκολουθοῦν, καὶ ἄφησε παραμυθία, στήριγμα καὶ θησαυρὸ πολὺτιμο στοὺς πιστοὺς τὸ ἱερό του Λεῖψανο.

Μετὰ τὸν ἐνταφιασμό, μιὰ νύφη τοῦ π. Ἰωάννου εἶδε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἰδει περιστερᾶς νὰ κατέρχεται στὸν τάφο του.

* * *

Ὑστερα ἀπὸ τρία ἔτη, ὁ π. Ἰωάννης παρουσιάστηκε σὲ ὄνειρο σὲ μιὰ γυναῖκα ὀνόματι Παναγίλα² καὶ τῆς εἶπε νὰ κάνῃ μὲ τὸν ἀδελφὸ³ τῆς τὴν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων του, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὶς 7 Ὀκτωβρίου 1906 ὡς ἑξῆς: **Ὁ**ταν πῆγαν στὸ κοιμητήριον, εἶδαν τὸν π. Ἰωάννη νὰ στέκεται ἐπάνω ἀπὸ τὸν τάφο του μὲ τὴν ἱερατικὴν του στολὴν καὶ νὰ διαβάζῃ τὸ Εὐαγγέλιον. **Τ**ὸ πρόσωπό του ἔλαμπε σὰν ἥλιος καὶ τοὺς προέτρπε νὰ σκάσουν. **Εἶ**χαν μαζευτῇ πολλοὶ ἄνθρωποι, ἔβλεπαν τὴν Παναγίλα νὰ μιλάῃ, ἀλλὰ δὲν ἔβλεπαν μὲ ποιὸν μιᾶ καὶ τὴν θεώρησαν γιὰ τρελλήν.

Ὁταν βρῆκαν τὰ Λεῖψανα τοῦ π. Ἰωάννου, εἶδαν τὰ δυό του χέρια νὰ εἶναι ἄφθορα. **Ἐ**κλαψαν ἀπὸ χαρὰ καὶ συγκίνησιν, τὰ προσ-

κύνησαν καὶ ἀφοῦ πληροφορήθηκαν ἔτσι γιὰ τὴν ἀγιότητά του, ἐδόξασαν τὸν Θεό.

Τὸ γεγονός ἐγίνε γρήγορα γνωστὸ στὴν περιοχή τῆς Χαλδίας.

Κάθε μέρα κατέφθαναν πλήθη ἀνθρώπων, χωριὰ ὁλόκληρα μὲ τοὺς

Ἱερεῖς, ἀκόμη καὶ Τοῦρκοι ἀγάδες, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὰ ἅγια Λείψανα φέρνοντας λάδια καὶ κεριὰ ὥς δῶρα στὸν Ἅγιο. **Ἔ**λεγαν οἱ Τοῦρκοι: **«**Αὐτὸς ὁ παπαῆς ἐφέντης καὶ ζώντας ἅγιος ἦταν καὶ μετὰ τὸν θάνατό του φανερώθηκε περισσότερο. **Ἄ**ν τοῦ κτίσετε Ἐκκλησία καὶ ἐμεῖς θὰ προσφέρουμε**»**.

Ἐγιναν τότε καὶ θαύματα. Πολλοὶ ἀσθενεῖς θεραπεύτηκαν. **Κ**άποιος νέος⁴ εἴκοσι ἐτῶν ἀπὸ τὴν πόλι Μιχαήλοβα κοντὰ στὴν Τιφλίδα τοῦ Καυκάσου, ποὺ εἶχε τρελλαθῇ, τὸν εἶχαν δεμένον, γιὰ νὰ μὴν προξενήσῃ κακὸ στὸν ἑαυτό του ἢ σὲ ἄλλους. **Τ**ὸν πῆγαν σὲ πολλοὺς γιατροὺς, σὲ μάγους, σὲ Ἐκκλησίες καὶ τέλος, χωρὶς νὰ θεραπευθῇ, τὸν ἔκλεισαν σὲ φρενοκομεῖο τῆς Τιφλίδος. **Μ**ιὰ νύχτα φαίνεται στὸν ὕπνο τῆς μητέρας τοῦ τρελλοῦ παιδιοῦ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, λέγοντάς της νὰ μὴν κλαίῃ, γιὰτὶ τὸ παιδί της θὰ γίνῃ καλὰ. **Ν**ὰ τοῦ δώσῃ νὰ πιῇ νερό, στὸ ὁποῖο νὰ βάλῃ μέσα ἀπὸ τὸ χῶμα τοῦ τάφου του, καὶ νὰ κάψῃ ἓνα κομματάκι ἀπὸ τὸ φελῶνι νὰ τὸ θυμιάσῃ. **Ἐ**κανε ὅπως τῆς εἶπε ὁ Ἅγιος καὶ τὸ παιδί της ἔγινε καλὰ.

Μιὰ Ἀρμενικὴ οἰκογένεια εἶχε μοναχοπαίδι δώδεκα ἐτῶν, ἄφωνο ἐπὶ τέσσερα ἔτη, ἐξ αἰτίας φόβου. **Ὁ** πατέρας του ἦταν κομμουνιστὴς καὶ τὸ παιδί του τὸ πῆγε γιὰ ἐξετάσεις στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Τιφλίδος ἀλλὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα. **Ἡ** μητέρα του ἦταν πιστὴ χριστιανὴ καὶ κρυφὰ ἀπὸ τὸν ἄνδρα της τὸ πῆγαινε σὲ πολλὰς Ἐκκλησίες, ἀλλὰ δὲν θεραπεύθηκε τὸ παιδί. **Ὁ**ταν ἔμαθε τὸ παραπάνω θαῦμα, μὲ πίστι καὶ εὐλάβεια ζήτησε χῶμα ἀπὸ τὸν τάφο τοῦ Ἀγίου, τὸ διέλυσε σὲ νερό, πότισε μὲ αὐτὸ τὸ ἄφωνο παιδί της καὶ ἀμέσως ἄρχισε νὰ μιλά. **Μ**ὲ χαρὰ μεγάλη ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ ἀνήγγειλε τὸ θαῦμα στὸν ἄθεο ἄνδρα της καὶ κήρυξε τὴν χριστιανικὴ της πίστι. **Τ**ότε καὶ ὁ σύζυγός της πίστεψε καὶ μετανοιωμένος εὐχαρίστησε τὸν Θεό.

Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου ἦρθαν πρόσφυγες στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔφεραν μαζί τους τὸ χέρι καὶ τὴν κára τοῦ Ἀγίου. **Τ**ὰ Λείψανα τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου συνεχίζουν νὰ θαυματοουργοῦν.

Ἡ Ἀναστασία, ἐγγονὴ τοῦ Ἀγίου, διηγήθηκε: **«**Κατὰ τὸ 1930 ἀρρώστησε κάποιος γιατρὸς γνωστὸς μιᾶς φίλης μου ἐδῶ στὴν Θεσσαλονίκη. **Εἶ**χαν παραλύσει τὰ χέρια του καὶ οἱ γονεῖς του ἦταν

ἀπαρηγόρητοι, γιατί ἦταν νέος στὴν ἡλικία, περίπου τριάντα πέντε ἐτῶν. **Τ**ὸν πῆγαν σὲ πολλοὺς γιατροὺς καὶ σὲ Ἐκκλησίες, ἀλλὰ δὲν βρῆκε θεραπεία. **Ὅ**ταν ἀπὸ τὴν φίλη μου ἔμαθε γιὰ τὰ Λεῖψανα τοῦ παπποῦ μου Ἁγίου Ἰωάννου, ζήτησε νὰ τὰ προσκυνήσῃ. **Τ**ὸν σταύρωσα μὲ τὴν ἁγία χεῖρα καὶ τότε ὁ ἄρρωστος κίνησε τὰ παράλυτα χέρια του, πῆρε τὰ ἅγια Λεῖψανα καὶ τὰ ἔσφιγγε στὸ στήθος του μὲ μεγάλη πίστι, εὐχαριστώντας τὸν Θεὸ καὶ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη γιὰ τὴν θεραπεία».

Ἡ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τιμᾶται στίς 13 Ἰουνίου (Κοίμησι) καὶ στίς 7 Ὀκτωβρίου (Ἀνακομιδῇ). **Υ**πάρχει Ἀσματική Ἀκολουθία του, ἀγνώστου ὑμνογράφου. **Ὁ** Μητροπολίτης πρώην Ροδοπόλεως Λεόντιος Χουτουριώτης (1844-1926) ἐργάσθηκε γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς ἐτήσιας μνήμης του στὴν Χαλδία.

* * *

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Χαλδίας τὸν γόνον, Ὁρθοδόξων τὸ κλεῖσμα, τὸ τῆς εὐσεβείας ταμεῖον, Ἰωάννην ὑμνήσωμεν, τὸν χέοντα ἱάματα πιστοῖς, καὶ ἔλεος τοῖς τρέχουσιν αὐτῷ, καρποδότῃν διδαγμάτων τῶν θεϊκῶν, εἰρήνην τὸν παρέχοντα· δόξα Σοι κράζομεν σοφέ, δόξα τῷ Σὲ ἀναδείξαντι, πᾶσι τοῖς προσιοῦσί Σοι πιστῶς, σκέπην παρήγορον.

Κοντάκιον

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῷ καλᾶμῳ Ἁγιε, τῆς Σῆς ἀγάπης καὶ λόγου, τὴν Σὴν ποιμνὴν ἤλκυσας, ἐν ἀγιότητος τρίβῳ, ὥφθης δέ, δοχεῖον Χάριτος Οὐρανίου, νῦν ἡμεῖς, σκιρτῶντες τρέχοντες Σοῖς λειψάνοις, καὶ ἱάσεις ἀπαντλοῦντες, ὦ Ἰωάννη, ὕμνους προσάγομεν.

Μεγαλυνάριον

Ἦχος πλ. δ΄.

Χαῖρε τῆς Χαλδίας θεῖος κρουνός, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων ἐτοιμότητος ἄρωγός, χαῖρε Ἱερέων, ἡ δόξα Ἰωάννη, τὸ καύχημα ἀπάντων, φωστήρ νεόφωτε.

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνῃσι καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν! ➔

(*) «Ἀσκητὲς μέσα στὸν κόσμος», σελ. 38-45, β' διήγηση, Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικῆς, Ἅγιον Ὅρος 2008. Καὶ ἀπὸ τὸ διαδίκτυο. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Δυστυχῶς λίγα εἶναι τὰ στοιχεῖα ποὺ γνωρίζομε γιὰ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Τριανταφυλλίδη, τὸν νέον ἐλεήμονα. Διὰσώθηκαν ἀπὸ τὸν ἐγγονό του Σπυρίδωνα Τριανταφυλλίδη σὲ χειρόγραφες σημειώσεις σὲ γλῶσσα καθαρεύουσα. Ὁ Σπυρίδων εἶχε χρηματίσει δάσκαλος στὴν Τραπεζοῦντα καὶ ἐκοιμήθη τὸ 1942 στὴν Θεσσαλονίκη. Ὁ υἱός του Ἰωάννης τὰ ἔδωσε στὸν κ. Κλημεντίδη Παναγιώτη καὶ ἐκεῖνος μᾶς τὰ παραχώρησε. Τὸν εὐχαριστοῦμε.

2. Ἡ Παναγίλα (Παναγιώτα) ἦταν ἡ κόρη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

3. Τὸν Τριαντάφυλλο καὶ τὸν ἀνεψιό της Ἰωάννη.

4. Ἦταν ὁ υἱὸς τῆς ἐγγονῆς του Ἑλένης, κόρης τοῦ Τριανταφύλλου, ὁ Ἰωάννης, ὅπου μιὰ γυναῖκα ποὺ ἀγάπησε σφόδρα τοῦ ἔκανε μάγια.